

JUHÁSZ FERENC

Vallomás

*Sorsomnak rabja vagyok, amíg élek!
Testemben a szív a lámpa, az áram, a lélek.*

*Testemben hordom születésem sorsát,
földedet tapossa, Te szegény Magyarország!*

*Földedben heverek, hogyha már nem élek,
nem leszek se hús, csak föld és semmi lélek.*

*Fekete a dolgok árnya,
akárcsak a varjú szárnya.*

*„Hass, alkoss, gyarapíts,
s a haza fényre derül.”
Ha sikerül?*

*Ne legyen kezedben fokos,
bölcs legyél, derűs és okos.*

*Csak a harag
mar és harap.*

*Legyen úgy, mint régen volt:
mindig élő, sose holt.*

GYÖRE BALÁZS

színtan

*rácsodálkozol friss véred színére
elpattant egy ér a herezacskódon
gyászolod a festőnőt
tanítgatott a színek jelentőségére
keresztülmész a szőnyegen
ugyancsak vérszínű
bintőport szórsz a seprűérre*

zsuzsanna és a vén

*aranyrudakat árul a westendben
ablakában orchidea
a szeméből szedte ki
fölkuporodott az ágyra
nyugodtan tegezhet
bármikor feljöhet
ha unatkozik mondta
mebetünk színházba moziba
gyógynövényeket gyűjt
és táltos tanfolyamra jár
egy fiatal maria schneider a lány*

röltex(t)

(81)

*forgósínpad a szoba
félmeztelenül alszom
csikorognak a nyakcsigolyák
ha fejem félrefordítom*

(82)

*leereszkedett
a mennyezetről a kaszáspók
két nap alatt
amíg nem voltam a lakásban*

(83)

sose jutok el a becézésig

(84)

*a lány leszámolta
a visszajáró aprót
a tenyerembe tette
egy másik pénztáros
szívemnek szólított
eltelt a délelőtt*

(85)

*ráfújok a pókra a vécében
fölszáll a levegőbe
aztán visszahull
élettelen*

(86)

*ma nem kell
semmit se vennem
hallgathatom
a liftajtó csapódásait*

